



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobkyně: **SUDOP PRAHA, a.s.**, IČO: 25793349
sídlem Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem doc. JUDr. Tomášem Gřivnou, Ph.D.
sídlem Revoluční 1044/23 , 110 00 Praha 1 – Staré Město

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 7 450 000 Kč s příslušenstvím a omluvu

takto:

- I. Žaloba na zaplacení částky ve výši 7 450 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 15. 8. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zajistit v tištěné a elektronické verzi periodik a zpravodajských serverů aktualne.cz, Blesk, ceskenoviny.cz, Deník E15.cz, Echo24, eurozpravy.cz, globe 24.cz, Hospodářské noviny, Lidové noviny, Mladá Fronta DNES, neovlivni.cz, Nova.cz, Novinky.cz, osz.org, rozhlas.cz, Týden, vz24.cz a zelpage.cz zveřejnění omluvy následujícího znění: „Omluva společnosti SUDOP PRAHA. Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti se omlouvá společnosti

SUDOP PRAHA a.s., IČ: 257 93 349, neboť v trestním řízení vedeném v současné době u Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování pod sp. zn. [REDAKCE] došlo vůči ní dne 22. března 2016 v kauze veřejné zakázky na služby „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“ k vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, v důsledku čehož jí vydáním tohoto nezákonného rozhodnutí vznikla nemajetková újma,“ se zamítá.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 74 052 Kč k rukám zástupce žalobkyně doc. JUDr. Tomáše Grivny, Ph.D., advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá odškodnění nemajetkové újmy ve výši 7 450 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení a dále omluvy, která by byla zveřejněna v tištěné a elektronické verzi přesně uvedených periodik a zpravodajských serverů. Dle tvrzení žalobkyně měla vzniknout nemajetková újma v důsledku vedení trestního stíhání pro zločin pletich při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle ustanovení § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a), zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „TZ“), jehož se měla společně s dalšími obviněnými dopustit v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky v otevřeném řízení na služby Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT. Ve svých žalobních tvrzeních uvedla, že dne 22. 3. 2016 bylo proti žalobkyni ve věci veřejné zakázky VRT zahájeno trestní stíhání pro výše uvedený trestný čin na základě usnesení policejního orgánu Policie ČR, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru závažné hospodářské trestné činnosti, č. j. [REDAKCE]. Žalobkyně si proti usnesení o zahájení trestního stíhání dne 22. 3. 2016 podala stížnost. Téhož dne, tj. 22. 3. 2016, byla policií provedena prohlídka jiných prostor a pozemků v sídle žalobkyně na adrese Olšanská 2643/1a, Praha 3, na základě příkazu soudce OS pro Prahu 3 ze dne 11. 3. 2016 ve věci sp. zn. [REDAKCE]. Prohlídka jiných prostor a pozemků se týkala prostor užívaných žalobkyní, zejména kanceláří užívaných Petrem Lapáčkem, jako místopředsdou představenstva žalobkyně, Tomášem Slavičkem jako předsdou představenstva žalobkyně, H. [REDAKCE] M. [REDAKCE] – pracovníci žalobkyně, M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] – pracovníci žalobkyně, M. [REDAKCE] Ch. [REDAKCE] – zaměstnancem žalobkyně, M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] – zaměstnancem žalobkyně, jakož i sekretariátu uvedených osob, archivu žalobkyně a prostor s uloženými serverovými PC. Rovněž téhož dne byla provedena domovní prohlídka bytu tehdejšího místopředsedy představenstva Ing. Petra Lapáčka. Na základě podané stížnosti bylo rozhodnuto o zrušení předmětného usnesení o zahájení trestního stíhání z důvodu jeho nezákonnosti a policejnímu orgánu zároveň uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Předmětné usnesení státního zástupce o zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání č. j. [REDAKCE] bylo žalobkyni doručeno 15. 8. 2016. V důsledku sloučení Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality s Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu nově vytvořené Národní centrále proti organizovanému zločinu došlo ke změně sp. zn. u spisu dosud vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] pod novou sp. zn. [REDAKCE].
2. Dle žalobkyně je nutno na rozhodnutí, které bylo zrušeno státním zastupitelstvím pohlížet jako na nezákonné a v důsledku tohoto nezákonného rozhodnutí žalobkyni vznikla nemajetková újma. Svůj nárok žalobkyně u žalované uplatnila dne 13. 2. 2017, ze strany žalované nároku nebylo vyhověno. Dle žalobkyně nezákonným rozhodnutím došlo ke vzniku nemajetkové újmy u žalobkyně, kdy při koncepci žaloby vycházela z povahy trestní věci, délky trestního řízení a především dopadů trestního řízení do osobnostní sféry poškozené osoby, tedy zejména

do jejího práva na dobrou pověst. V dané věci žalobkyni s ohledem na stíhaný trestný čin hrozil peněžitý trest, zákaz plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži a uveřejnění rozsudku. Všechny tresty kromě trestu uveřejnění rozsudku mají majetkový charakter, kdy shora uvedené tresty jsou způsobilé svými dopady zasáhnout samotnou existenci žalobkyně jako právnické osoby, kdy velká část podnikatelského portfolia žalobkyně souvisí právě s plněním veřejných zakázek. Absence této části příjmů by tak pro žalobkyni měla téměř likvidační důsledky, žalobkyně pro srovnání s dopadem výše uvedeného trestného činu do sféry fyzické osoby pak konstatovala, že výše uvedený trestný čin umožňuje uložit fyzické osobě trest odnětí svobody v rozmezí od 2 do 8 let, tudíž z hlediska typové závažnosti pak má za to, že se jedná o zločin, tedy o závažnější variantu trestného činu. S ohledem na shora uvedené je nutné považovat i samotné obvinění z takového trestného činu za velmi závažné. V rámci předmětné prohlídky bylo zajištěno velké množství věcí, zejména výpočetní techniky, a byla tak paralyzována každodenní podnikatelská činnost žalobkyně, kdy zaměstnanci se nemohli dostatečně věnovat své práci na projektech, kdy nebylo možné podat včas rozpracované nabídky do probíhajících zadávacích řízení. Trestní řízení trvalo od 22. 3. 2016 do 15. 8. 2016. Dle žalobkyně nezákonné trestní stíhání způsobilo poškození jejího dobrého jména a postavení v očích obchodních partnerů a veřejnosti, vedení tohoto trestního řízení mělo nepochybně důsledky i na obchody dosud neuzavřené, kdy mohla být jednání vedená s potenciálními obchodními partnery zmařena. Členové vedení žalobkyně v důsledku trestního řízení museli vynaložit velké úsilí na udržení dobrého jména žalobkyně u svých obchodních partnerů, jakož i u svých zaměstnanců, kdy absolvovali vybraní členové vedení žalobkyně velké množství obchodních jednání se svými obchodními partnery za účelem vysvětlení situace kolem trestního řízení vedeného proti žalobkyni. Obdobným způsobem bylo nutné danou situaci vysvětlit i zaměstnancům. V souvislosti s vedením trestního stíhání mohla utrpět taktéž pověst žalobkyně u potenciálních zaměstnanců. Míru poškození a zejména poškození dobré pověsti dle žalobkyně dokumentuje skutečnost, že o trestním stíhání informovala všechna významná internetová a tištěná média. I když z procesního hlediska platí v trestním řízení zásada presumpce nevin, pro laickou veřejnost je samotné trestní řízení prakticky poukazem na to, že stíhaná osoba provádí trestnou činnost. Z těchto důvodů žalobkyně požadovala jednak omluvu a jednak újmu v penězích, kterou vyčíslila jako kompenzaci za pět měsíců trvajících trestního stíhání žalobkyně, kdy požadovala 5 000 Kč za každého z 298 dotčených zaměstnanců podílejících se na činnosti žalobkyně za každý měsíc trvání nezákonného trestního stíhání. K dotazu soudu žalobkyně nemajetkovou újmu jednak specifikovala tak, že došlo k poškození dobrého jména, kdy došlo k masivní medializaci trestní věci žalobkyně, kdy v podstatě veškerá celostátní média masivně informovala o trestním stíhání žalobkyně právě pro trestný čin, který byl předmětem zrušeného usnesení o zahájení trestního stíhání včetně uvedení konkrétních obviněných osob, tedy i osoby žalobkyně, kdy přímo novinové články zmiňovaly v hrubých rysech tento skutek, který byl předmětem zrušeného usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně. Rovněž došlo k ochromení činnosti žalobkyně, kdy po prohlídce policejním orgánem došlo k vydání velkého množství věcí, zejména počítačové a jiné výpočetní techniky, kdy v důsledku toho zaměstnanci v těchto odděleních nemohli vykonávat svoji práci. Na základě toho žalobkyně byla nucena nějakým způsobem reagovat, a to například nakoupením nových systémů, nové výpočetní techniky. Jedna zaměstnankyně žalobkyně, paní P. [redacted] měla zdravotní problémy z důvodu trestního stíhání žalobkyně a byla v pracovní neschopnosti. Žalobkyně, aby předešla masivnímu odchodu svých zaměstnanců z důvodu jejich obav o fungování žalobkyně, přistoupila k navýšení mezd zaměstnanců. Zaměstnanec M. [redacted] G. [redacted] z důvodu trestního stíhání žalobkyně pro veřejnou zakázku VRT své zaměstnání opustil. K dotazu soudu následně žalobkyně uvedla, že svědek G. [redacted] odešel do důchodu.

3. Žalovaná ve svém vyjádření učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobkyně dne 13. 2. 2017 uplatnila nárok na poskytnutí omluvy a přiměřeného zadostiučnění za vzniklou nemajetkovou

újmou ve výši 7 450 000 Kč. Po projednání žádosti pak nároku na náhradu újmy nevyhověla, když za dostatečnou kompenzaci považovala konstataci porušení práva v neprospěch žalobkyně. Předmětné stanovisko bylo však zpracováno až po podání žaloby, proto jej žalobkyně v žalobě nemohla zohlednit. Trestní stíhání žalobkyně pro trestný čin pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) TZ bylo zahájeno usnesením ze dne 22. 3. 2016 (dále jen „1.UZTS“). Po rozhodnutí státního zástupce o změně právní kvalifikace bylo toto usnesení v části týkající se žalobkyně zrušeno dne 9. 8. 2016. Žalobkyně byla rovněž od 22. 3. 2016 trestně stíhána také pro trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) TZ v souběhu s trestným činem poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 TZ ve stádiu pokusu (dále také jen „2.UZTS“). I u tohoto skutku proběhla změna právní kvalifikace dne 9. 8. 2016 a žalobkyně je dále stíhána pouze pro trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 TZ ve stádiu pokusu. Trestní řízení ve věci stále probíhá, v současné době se nachází ve stádiu vyšetřování. Nově pak bylo dne 15. 11. 2016 proti žalobkyni zahájeno trestní stíhání pro trestný čin podplácení dle § 332 odst. 1 alinea 1 a al. 2 TZ. Nad rámec shora uvedeného pak žalovaná dodala, že od 22. 3. 2016 byl podle 1.UZTS i 2.UZTS stíhán také Ing. Petr Lapáček, který byl od 5. 5. 2011 do 7. 5. 2016 místopředsedou žalobkyně, a to pro porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 al. 1 TZ (změna právní kvalifikace dne 9. 8. 2016, kdy původně byla rovněž stíhán trestný čin pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1, písm. d), odst. 2, písm. a) TZ) a pro poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 TZ ve stádiu pokusu). Žalovaná konstatovala, že v trestním řízení vedeném proti žalobkyni došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Žalovaná považuje toto konstatování za dostačující zadostiučinění, když žalobkyně je od 22. 3. 2016 kontinuálně stíhána rovněž pro trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 TZ ve stádiu pokusu. Otázka dalšího vývoje v řízení může být relevantní pro zjišťování vzniku újmy a eventuálně příčinné souvislosti. Rovněž není možné opominout skutečnost, že 1.UZTS muselo být v části týkající se žalobkyně zrušeno proto, že po změně právní kvalifikace na trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 al. 1 TZ nemohly orgány činné v trestním řízení pokračovat ve stíhání žalobkyně proto, že za tento trestný čin nelze stíhat právnickou osobu. Vzhledem k tomu, že jsou žalobkyni i obchodní ředitel a bývalý místopředseda žalobkyně Ing. Lapáček kontinuálně trestně stíháni pro jinou trestnou činnost, prohlídky pozemků a prostor žalobkyně, výslechy svědků a zajištění věcí byly konány i v případě, kdyby vůči žalobkyni nebylo vydáno nezákonné 1.UZTS. Zajištění velkého množství výpočetní techniky, potenciální ztráta obchodních partnerů, ztráta uchazečů o zaměstnání ve společnosti, ukončení pracovního poměru ze strany zaměstnanců, medializace, nedůvěryhodnost, ztížená šance zvítězit ve veřejných zakázkách, to vše nesouvisí pouze se zrušením 1.UZTS, ale i s probíhajícími stíháními podle 2.UZTS a stíháním Ing. Lapáčka.

4. Mezi účastníky nebylo sporu, že žalobkyně se obrátila na žalovanou se svým nárokem dne 13. 2. 2017, ze strany žalované byl nárok projednán 25. 8. 2017, kdy byla konstatována existence nezákonného rozhodnutí s tím, že žalovaná tuto konstataci považuje za dostačující a je jediným možným výsledkem mimosoudního řešení sporu.
5. Žalobkyně v souladu s ustanovením § 118a odst. 3 o.s.ř. byla vyzvána k doplnění návrhu důkazu k prokázání skutečnosti, že ke vzniku nemajetkové újmy vzniklé žalobkyni došlo pouze a jedině z důvodu nezákonného rozhodnutí týkající se zahájení trestního stíhání pro trestný čin pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku s tím, že v případě nedoplnění návrhu důkazu může být v žalobě neúspěšná s ohledem na neunesení břemene důkazního. Žalobkyně pak k prokázání nemajetkové újmy v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním žalobkyně navrhla výslechy svědků a dále

listiny týkající se studií vysokorychlostních tratí, zásad územního rozvoje, kdy žalobkyně doplnila, že projekt vysokorychlostních železničních tratí a rychlých spojení (dále jen VRT) je velice důležitý záměr, kdy se jedná o potencionálně velký objem práce v rámci vlastní činnosti firmy – projekční, konzultační a inženýrské práce. K této skutečnosti navrhla výslech svědků Ing. J. [REDACTED], Ing. M. [REDACTED], Ch. [REDACTED], Ing. M. [REDACTED], R. [REDACTED], Ing. M. [REDACTED], V. [REDACTED] výslech žalobkyně, články v tištěných i internetových médií.

6. Z obsahu trestního spisu [REDACTED] má soud za zjištěné následující skutečnosti: Na základě podání Vrchního státního zastupitelství v Praze Policii ČR, doručeném 6. 11. 2014 byl Policii – Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality postoupen poznatek o možném spáchání trestného činu, kdy v rámci spolupráce Vrchního státního zastupitelství v Praze s orgány státní správy byly zjištěny následující informace v souvislosti se zadávacím řízením Správy železniční dopravní cesty na veřejnou zakázku „rychlá spojení – studie příležitosti“ v souvislosti s tímto zadávacím řízením č. 488915 vyvstalo podezření, že společnost SUDOP PRAHA, a.s. má detailní informace o zadávacím řízení, které získává od osob podílejících se na jeho přípravě. Společnost SUDOP PRAHA se například měla dozvědět o tom, že na zakázku se dotazovalo [REDACTED], přičemž však jména uchazečů nejsou zveřejňována, aby bylo zabráněno vzájemným kontaktům účastníků. Generální ředitel SUDOP Praha Tomáš Slavíček měl však dne 18. 8. 2014, tedy před zveřejněním jmen uchazečů, jednat s ředitelem [REDACTED] Ing. L. [REDACTED] V. [REDACTED] aby se dohodl na osobním setkání, ke schůzce mělo dojít dne 25. 8. 2014, schůzky se měl účastnit rovněž Petr Lapáček jako obchodní ředitel SUDOP Praha. Dále bylo zjištěno, že bývalý zaměstnanec SUDOP Praha, L. [REDACTED] S. [REDACTED] nynější ředitel Odboru strategie Ministerstva dopravy, měl prosazovat takové podmínky zadávacího řízení, aby ji mohl získat SUDOP Praha. Dne 24. 11. 2014 pak byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání zločinu sjednávání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1,2 písm. a) TZ a pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. b) odst. 3 písm. a, b) TZ, kterého se měli dopustit L. [REDACTED] S. [REDACTED] T. [REDACTED] S. [REDACTED] Petr Lapáček jako obchodní ředitel a místopředseda představenstva společnosti SUDOP PRAHA, společnost SUDOP PRAHA, a.s. s tím, že měli nastavit technické a kvalifikační podmínky veřejné zakázky „Rychlá spojení – studie příležitosti“ v předpokládané hodnotě 20 000 000 Kč s předpokladem financování ze Státního fondu dopravní infrastruktury, dne 5. 2. 2015 byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání zločinu pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) TZ, kterého se měli dopustit Tomáš Slavíček, Petr Lapáček, M. [REDACTED] V. [REDACTED] společnost SUDOP PRAHA, a.s., [REDACTED] v souvislosti s veřejnou zakázkou „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“ vyhlášenou dne 15. 7. 2014 Správou železniční dopravní cesty o předpokládané hodnotě 20 000 000 Kč s termínem podání nabídek 25. 2. 2015 po vzájemné dohodě mezi sebou jako budoucími uchazeči měli vyvíjet činnost směřující k podání konkurenčních nabídek za předem dohodnuté ceny. Doplněným záznamem o zahájení úkonů trestního řízení z 22. 7. 2015 pak ve věci podezření ze spáchání zločinu pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži v souvislosti s prověřováním konaným v uvedené věci pak byly dne 22. 7. 2015 zahájeny rovněž úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání zločinu pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) TZ, kterého se měly dopustit dále osoby Petr Lapáček jako obchodní ředitel a místopředseda představenstva společnosti SUDOP PRAHA, P. [REDACTED] S. [REDACTED] L. [REDACTED] H. [REDACTED] a společnosti SUDOP PRAHA, a.s., [REDACTED] v souvislosti s veřejnou zakázkou „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ v předpokládané hodnotě 35 672 000 Kč. Dne 15. 11. 2006 na základě vyšetřování pak byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci Petr Lapáček, společnosti SUDOP PRAHA, a.s., P. [REDACTED] S. [REDACTED] s tím, že ze strany Petra Lapáčka a společnosti SUDOP PRAHA, a.s. se mělo jednat o podplácení, ve vztahu k P. [REDACTED]

S [redacted] pak o přijetí úplatku. Dne 11. 3. 2016 byl vydán Obvodním soudem pro Prahu 3 příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků dle § 83a odst. 1 trestního řádu ve věci podezření ze spáchání přečinu sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 TZ, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné dražbě dle § 257 TZ a zvláště závažného zločinu poškození finančních zájmů EÚ dle § 260 odst. 1 a odst. 5 TZ, a to prohlídka jiných prostor a pozemků budovy ve vlastnictví žalobkyně, prostor užívaných žalobkyní, vymezených kanceláří v užívání konkrétních osob a sekretariátu uvedených osob, archivu společnosti a prostor s uloženými serverovými PC. Usnesením ze dne 22. 3. 2016, č. j. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání osob Petra Lapáčka, P [redacted] S [redacted] L [redacted] H [redacted] společností SUDOP PRAHA, a.s., [redacted] jako obviněných ze spáchání zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku v souběhu se zvláště závažným zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tohoto jednání se měli dopustit v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v otevřeném řízení na služby revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov (dále jen „trestní stíhání týkající se revitalizace trati“), usnesením ze dne 22. 3. 2016, č. j. [redacted] bylo proti Petru Lapáčkovi jako místopředsedovi představenstva a obchodnímu řediteli žalobkyně, H [redacted] M [redacted] jako [redacted] A [redacted] B [redacted], P [redacted] K [redacted] žalobkyní a Výzkumnému Ústavu Železničnímu, a.s. zahájeno trestní stíhání těchto osob jako obviněných ze spáchání zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v otevřeném řízení na služby „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“ s evidenčním číslem zakázky [redacted] (dále jen „trestní stíhání VRT“). Dne 22. 3. 2016 došlo k provedení domovní prohlídky bytu užívaným osobou Petrem Lapáčkem, prohlídky jiných prostor v sídle žalobkyně. Žalobkyně si podala stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 3. 2016 dne 30. 3. 2016. Na základě usnesení Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 9. 8. 2016, č. j. [redacted] bylo k stížnosti obviněných (tedy i žalobkyně) rozhodnuto tak, že stížnosti obviněných Ing. Petra Lapáčka, L [redacted] H [redacted] a společnosti SUDOP PRAHA, a.s. proti usnesení ohledně trestního stíhání týkající se revitalizace trati, se zamítají. Ve vztahu k zahájenému trestnímu stíhání žalobkyně bylo usnesení o zahájení trestního stíhání VRT zrušeno a policejnímu orgánu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Ke stížnosti Petra Lapáčka a H [redacted] M [redacted] jako zaměstnanců žalobkyně usnesení o zahájení trestního stíhání VRT nebylo zrušeno. V trestním řízení byly provedeny výslechy svědků, kdy I [redacted] P [redacted] (zaměstnanec žalobkyně) odmítl podat svou svědeckou výpověď s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu, kdy využil svého práva nevypovídat. Z výslechu svědka M [redacted] R [redacted] provedeného dne 2. 5. 2016 v rámci trestního řízení soud zjistil, že tento byl slyšen jako svědek, kdy uvedl, že pracuje jako vedoucí [redacted], zpracovávají i zakázky týkající se vysokorychlostních tratí (VRT) a revitalizace trati Trutnov -Chlumeck, kdy VRT je v současnosti ve stadiu studie, je to studijní materiál, Chlumeck - Trutnov je ve fázi projekt, čili dokumentace pro stavební povolení. Obě zakázky ke dni výpovědi byly ve zpracování, ani jedna z nich nebyla ukončena. Ve vztahu k výsledkům hospodaření žalobkyně v roce 2015 svědek uvedl, že přesná čísla nezná, obrat odhaduje na 500 000 000 Kč.

7. Z protokolu o výslechu obviněného Petra Lapáčka ze dne 23. 3. 2016 soud zjistil, že tento při svém výslechu uvedl, že obě nabídky jsou již delší dobu podané, žalobkyně pak podává hodně nabídek ročně, kdy si všechny nepamatuje. Dle obviněného pak žalobkyně měla v letech 2014 a 2015 zhruba obrat 450 000 000 Kč a 490 000 000 Kč. Žalobkyně se účastní veřejných zakázek z oblasti dálnic, silnic a železnic. Zhruba 80 % práce jsou veřejné zakázky, ale jedná se o hrubý odhad. Dne 23. 3. 2016 byla slyšena obviněná H [redacted] M [redacted] která využila svého práva a nevypovídala. Ve věci dne 31. 8. 2016 byla slyšena Ing. E [redacted] K [redacted] K [redacted] která

- vykonává činnost personální a finanční ředitelky žalobkyně a od 31. 3. 2016 zastává pozici místopředsedy představenstva žalobkyně, rovněž využila svého práva nevyprávět a odpovídala pouze na otázky svého obhájce. Mezi svědky byl rovněž slyšen dne 12. 4. 2016 Tomáš Slavíček - obchodní ředitel a předseda představenstva, který využil svého práva nevyprávět dle § 100 trestního řádu.
8. Z protokolu prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 22. 3. 2016 soud zjistil, že ve společnosti žalobkyně byla na její adrese sídla Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov dne 22. 3. 2016 provedena prohlídka přesně vymezených prostor na základě obou usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně a dalších osob týkající se revitalizace i VRT. S prohlídkou bylo započato od 13:00 hod. s tím, že policie byla na místě tohoto dne již minimálně od 6:50 hod. dle protokolu o provedení prohlídky. Od 13:00 hod. byly provedeny prohlídky kanceláří osob uvedených v příkazu v prohlídce, vyjma prohlídek u Petra Lapáčka a s jeho kanceláří spojené kanceláře Ing. M. Ch. a H. M. kteří chtěli být přítomni prohlídce své kanceláře osobně. Při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor byly nalezeny předměty, a to zejména listiny týkající se veřejných zakázek, dále notebooky, počítače.
 9. Z listiny rekapitulace výstupu ukončení pracovního poměru soud zjistil, že z tohoto Střediska odešlo šest zaměstnanců s tím, že z tohoto důkazu nelze zjistit, z jakých důvodů tito zaměstnanci odešli, 4 zaměstnanci odešli ke dni 31. 12. 2016, jeden k 31. 3. 2017 a jeden k 30. 9. 2016, tedy v době, když už trestní stíhání související s VRT bylo zrušeno, v době kdy nadále probíhalo trestní stíhání spojené s revitalizací trati Trutnov – Chlumec nad Cidlinou.
 10. Z vyjádření vedení společnosti v písemné podobě bez uvedení data, a to Ing. I. P., Mgr. Ing. E. K. K. a Ing. T. S. soud zjistil, že tato vyjádření byla psána bez uvedení data, jsou zde podpisy bez jakéhokoli ověření, a jsou stejného obsahu, kdy všichni shodně uvádějí, že došlo k provedení domovních prohlídek, nemohly být vykonávány práce na projektech, a to v důsledku této domovní prohlídky, zabránění výpočetní techniky. Je zde výslovně zmiňováno zahájení trestního stíhání pro Technicko-provozní studii – Technická řešení VRT, není zde zmíněno zahájení trestního stíhání týkající se revitalizace či stíhání zaměstnanců žalobkyně, v souvislosti s nimiž byla rovněž provedena prohlídka jiných prostor dne 22. 3. 2016. Dle prohlášení těchto osob se značně ztížily podmínky pro plnění jejich úkolů, v důsledku toho rozvoj společnosti začíná stagnovat a plánovaný strategický vývoj se nedaří naplnit. Vkrádají se obavy o ekonomickou stabilitu firmy v dalších letech a i dohady o její další existenci. Takové obavy pocítují i výkonní pracovníci firmy.
 11. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 22. 3. 2016 soud dále zjistil, že rovněž byla provedena domovní prohlídka bytu Ing. Petra Lapáčka, a to v jeho bytě, rovněž dne 23. 3. 2016 byl proveden jeho výslech. Dne 23. 3. 2016 proběhl výslech obviněné H. M. (prokázáno protokolem o výslechu obviněného ze dne 23. 3. 2016). Petr Lapáček ve věci vypovídal, H. M. využila svého práva a nevyprávěla. Z protokolu o výslechu svědka ze dne 14. 4. 2016 soud zjistil, že tohoto dne byl slyšen jako svědek I. P. který rovněž využil svého práva a ve věci nevyprávěl. Z protokolu o výslechu svědka M. Ch. ze dne 29. 4. 2016, soud zjistil, že tento při svém výslechu svědek nevyužil právo nevyprávět, ve věci vypovídal. Při svém výslechu mimo jiné uvedl, že výsledky hospodaření žalobkyně v roce 2015 ve vztahu k vlastnímu výkonu společnosti byl asi 490 000 000 Kč bez DPH, výsledek hospodaření odhadl kolem 60 000 000 Kč, kdy neví, zda je to před nebo po zdanění. Žalobkyně je projektová, konzultační a inženýrská společnost, zabývá se hlavně poskytováním projekčních služeb v oblasti dopravní infrastruktury, zejména liniových staveb. Zajišťuje i další služby bezprostředně spojené s projektovou přípravou a realizací stavby. K dotazu, zda se žalobkyně zúčastňuje veřejných zakázek, svědek uvedl, že za rok eviduje

žalobkyně asi 1 500 obchodních případů, z čehož si dovoluje odhadnout asi 85 % veřejných zakázek.

12. Z protokolu o výslechu svědka Tomáše Slavička ze dne 12. 4. 2016 soud zjistil, že při podání svědecké výpovědi tento využil svého práva a ve věci nevyprávěl.
13. Ze zápisu ze zasedání představenstva č. 04/2016, ze dne 25. 4. 2016, soud zjistil, že ve vztahu k naplněnosti kapacity žalobkyně na rok 2016 bylo zjištěno, že kapacita je v průměru naplněna 65 %, a to i ve vztahu k [REDAKCE] kdy je uvedeno 65 %. Ve vztahu k nástupu a výstupu zaměstnanců v březnu jsou výstupy 2 zaměstnanci, nástupy 2 zaměstnanci. Dále bylo uvedeno, že dochází k pokusům o přetahování zaměstnanců výrobních středisek konkurencí s poukazem na trestní řízení a ohrožení činnosti společnosti, kdy jako vstřícný krok pro uklidnění situace bylo navrženo zvýšení platu v projekční divizi o 10 %.
14. Ze zápisu o zasedání představenstva č. 05/2016 ze dne 23. 5. 2016 soud zjistil, že výhled naplněnosti kapacity je pak stanoven v průměru kolem 65-70 %. Výstupy zaměstnanců za duben je 1 zaměstnanec, nástupy jsou 2 zaměstnanci. Rovněž bylo řešeno, že představenstvo informovalo o průběhu schůzek mezi vedením společnosti, vlastníky a zaměstnanci, týkající se situace v rámci trestního řízení proti společnosti.
15. Z článku předložených žalobkyní na internetových portálech www.zelpage.cz, www.tyden.cz, echo24.cz, neovlivni.cz, zpravy.aktualne.cz, zpravye15.cz, ceskenoviny.cz, ekonomika.idnes.cz, www.blesk.cz, česká televize, lidové noviny, soud zjistil, že média informovala dne 22. 3. 2016 a v následujícím období o trestním stíhání v souvislosti s veřejnými zakázkami, kdy bylo uváděno, že bylo zahájeno trestní stíhání 6 osob a 3 firem ze skutků spáchaných v roce 2015 – pletichy při zadání veřejné zakázky, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a poškození finančních zájmů Evropské unie. Byla zmiňována společnost žalobkyně. Je uváděno, že protikorupční policie obvinila 6 lidí a 3 firmy. V článcích zmíněna modernizace železniční tratě z Trutnova do Chlumce nad Cidlinou, naopak není zmíněna žádná spojitost s VRT, jsou uvedeny, jaké sazby hrozí, obvinění se mělo týkat dvou skutků, dle článků web pražského vrchního zastupitelství uvedl právní kvalifikaci skutků pletichy při zadání veřejné zakázky, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a pokusu poškození finančních zájmů Evropské unie. Pozdější zprávy (ze dne 29. 3. 2016) byly pak podrobnější, a v dalších informacích bylo uváděno, že se jedná mimo jiné i o obvinění obchodního ředitele a místopředsedy představenstva žalobkyně Ing. Lapáčka, že věc se týká osmnáctimilionové zakázky na zpracování strategického materiálu, podle kterého se určí, zda se u nás vyplatí vysokorychlostní tratě a kde by bylo vhodné je stavět. Bylo pak uváděno 6 veřejných zakázek s jejich hodnotou vyjádřenou v korunách. Všechna média informovala podobně, kdy uvedla trestné činy, kterých by se to mělo týkat, a vycházela z webu pražského Vrchního státního zastupitelství. V médiích se k věci vyjadřovali i představitelé obviněných společností či společností, které měly nějakou souvislost s trestním stíháním. Rovněž z mediálních výstupů vyplývá, že trestní stíhání projektantské firmy SUDOP, státem řízeného Výzkumného Ústavu Železničního, jednoho člověka v souvislosti se zadávacím řízením na veřejné zakázky Správy železniční dopravní sítě bylo zrušeno, o kroku Nejvyššího státního zastupitelství informoval server Aktualne.cz. dne 20. 8. 2016, internetový server globe24.cz.
16. Z materiálu Ministerstva pro místní rozvoj ČR týkající se politiky územního rozvoje České republiky ve znění aktualizace č. 1 soud zjistil pouze tu skutečnost, že byl vypracován dokument tímto Ministerstvem, týkající se územního rozvoje České republiky v souvislosti veškeré infrastruktury v oblasti dopravy, elektroenergetiky, plynárenství, dálkovodů, vodních

hospodářství, vztahových rozvojových oblastí, kdy se jedná o strategii a základní podmínky pro naplňování úkolů územního plánování v dlouhodobém časovém horizontu.

17. Z předložených listin ze strany žalované, dodatku č. 1 ke smlouvě objednatele: [REDAKCE] Programu rozvoje rychlých železničních spojení ČR, soud zjistil pouze tu skutečnost, že jsou ve strategii České republiky vysokorychlostní železnice, kdy se jedná o dlouhodobý projekt, ke kterému se zpracovávají během let různé studie. Jiných skutečností v tomto směru nezjistil.
18. Z výslechu svědka Ing. M. [REDAKCE] Ch. [REDAKCE] jako obchodního ředitele žalobkyně, soud zjistil, že před svým výslechem se zúčastnil porady s advokáty žalobkyně, aby se seznámili s trestní věcí, že se jedná se o Technicko-provozní studie vysokorychlostního železničního vedení, kdy mu nebylo řečeno, jak by měl vypovídat. Nebyl detailně seznámen s předmětem žaloby podané u zdejšího soudu, kdy se pouze hovořilo o tom, že se jedná o finanční zadostiučinění a omluvu v médiích, kde byly věci zveřejněny. Tato porada se pak měla konat cca 14 dní před výslechem svědka. Svědek ve věci uvedl, že se mělo jednat o trestní stíhání, kdy v březnu 2016 zjistil, že je prováděna prohlídka jiných prostor žalobkyně. Ví, že tam byla obvinění ve vztahu k Ing. Lapáčkovi a Ing. M. [REDAKCE] kdy si nevybavuje, čeho se přesně obvinění měla týkat, uvedl pouze, že tam byly nějaké pletichy, ale co za trestné činy, ani o jaký trestný čin se přesně jednalo, si nevybavil. Rovněž si nevybavil, pro co byla stíhána žalobkyně nebo je stíhána. Svědkovi bylo známo, že bylo staženo obvinění ve vztahu k Technicko-provozní studii VRT, není mu známo, zda je vedeno nějaké další trestní stíhání žalobkyně. Trestní stíhání dodneška vnímá velmi negativně, ačkoliv by měla být ctěna presumpce nevinu. Bezprostředně po zásahu mu byla odebrána výpočetní technika, kdy byla ochromena výrobní část firmy i obchodní oddělení, bylo nutné jednat s obchodními partnery i ve vztahu k vysvětlování situace. On sám se pak zúčastnil jednání, kdy věc vysvětloval obchodním partnerům. K dotazu soudu pak nevedl konkrétního zaměstnance, který by odešel či nenastoupil do zaměstnání u žalobkyně z důvodu trestního stíhání, dle jeho názoru to pouze vykazovala každodenní atmosféra ve firmě, kdy trestní stíhání blokovalo činnost obchodního oddělení. Činnost pak byla blokována hlavně z důvodu, že kolegyně M. [REDAKCE] nebyla dlouho v zaměstnání a ta se s nejvyšší mírou zúčastňovala přípravy veřejných zakázek ve vztahu k SŽDC, což je jedna z nejdůležitějších zakázek a oblastí činnosti, rovněž to nepřidalo na atmosféře v obchodním oddělení po motivační stránce. Obecně se pak nerozlišovala situace v tom, jaké bylo vedeno trestní stíhání ve vztahu k žalobkyni či ve vztahu k Ing. Lapáčkovi a Ing. M. [REDAKCE] Ve vztahu k obchodnímu oddělení trestní stíhání nemělo vliv, když v podstatě došlo k personálnímu posílení obchodního oddělení, kdy neustále roste počet zakázek. Ve vztahu k žalobkyni svědek uvedl, že je to inženýrská, projektantská a konzultační firma, která působí nejen v ČR, ale i v zahraničí, zabývá se projektováním dopravních staveb v České republice, kde nabízí i doplňkové služby ve vztahu k projektantským službám v souvislosti s vlastní realizací staveb ve vztahu k dozorčím službám. 95 % veškerého objemu zakázek se týká účasti na veřejných zakázkách. Vysokorychlostní tratě (VRT) se týkají spojení rychlých tratí v rámci dopravy, jedná se o ucelený soubor rychlého spojení s návrhem na nové železniční síť s rychlostí vlaků nad 160 km v hodině po České republice. Vysokorychlostní trať je strategicky velmi náročný a důležitý projekt z hlediska budoucích referencí žalobkyně. Svědek pak měl za to, že trestní stíhání žalobkyně skončilo na podzim roku 2016. Svědkovi nebylo známo, že by bylo vedeno dále nějaké trestní stíhání žalobkyně.
19. Z výslechu svědka M. [REDAKCE] G. [REDAKCE] soud zjistil, že je bývalý zaměstnanec, který pracoval u žalobkyně do roku 2016, kdy pracoval jako vedoucí Střediska 203 – tunelů, svědek věděl, že žalobkyně byla trestně stíhána „z pletich“, v březnu 2016 byla Policií obsazena žalobkyně a bylo zabráněno vstupu na pracovní místo. Vedením společnosti byli zaměstnanci informováni, že bylo zahájeno vyšetřování v trestní věci pletich, ale bylo to obecné, už si to moc nepamatuje, bylo to

dva roky zpátky, ví, že se to týkalo zakázek na vysokorychlostní tratě. Plán vysokorychlostních tratí se připravuje už od roku 1991, Středisko 203 bylo klíčové právě pro zakázky pro stavbu vysokorychlostních tratí. Svědek nevěděl, zda byl stíhán ještě někdo jiný kromě žalobkyně, věděl, že Ing. Lapáček byl měsíc ve vyšetřovací vazbě, svědek si myslí, že to bylo v souvislosti se zakázkami na vysokorychlostní tratě. Trestní stíhání mělo vliv na svědka v tom směru, že budoval v roce 2014-2015 tým, kdy přijal odborníky do střediska tunelů. Jeden z klíčových zaměstnanců, který měl smlouvu na dobu určitou, smlouvu neprodloužil, další tři zaměstnanci pak odešli. Od 1. 1. 2017 nastoupil do důchodu. Dle svědka bylo ohroženo projektování vysokorychlostních tratí, detail diskuze se zaměstnanci, kteří odešli, si nepamatuje, ale zásah policie vyvolal pochybnosti a posílil ostatní pro odchod. K dotazu, jaký vliv na společnost mělo trestní stíhání Ing. Lapáčka, pak svědek uvedl, že je to jedna a ta samá událost, kdy jestli je stíhán obchodní ředitel společnosti, dopadá to tedy i na žalobkyni, jsou to spojené nádoby. Dle svědka v průběhu trestního stíhání odešli z jeho oddělení 4 lidé z osmi, rovněž ve [REDAKCE] byla vyšší fluktuace, k tomu by se mohl vyjádřit svědek V [REDAKCE]. Svědek ze strany soudu nebyl informován, že by měl být slyšen svědek V [REDAKCE]. K dotazu soudu, jak ví o předvolání svědka V [REDAKCE] uvedl, že ho viděl na nějaké předvolance. Zda trestní stíhání mělo vliv na firmu, svědek uvedl, že na zaměstnance to mělo velký vliv, kdy žalobkyně pracovala hlavně pro státní zakázky, lidé, kteří pracovali ve firmě, měli strach o svou budoucnost, svědek však ne, když už tam pracoval dlouho, byl na ledacos za ty roky ve firmě zvyklý. Sám se snažil ostatní uklidnit, že to přejde jako každá bouřka. Svědek nevěděl, pro jaké trestné činy bylo zahájeno stíhání žalobkyně, zaměstnanci dostali výpověď v jeho oddělení pro nadbytečnost, kdy neměli ekonomické prostředky na výplaty, jeho oddělení bylo zasaženo rovněž policejní prohlídkou jiných prostor.

20. Z výsledku svědka J [REDAKCE] T [REDAKCE] soud zjistil, že rovněž i on měl před výsledkem setkání s právním zástupcem žalobkyně, kdy se jednalo o tom, jaký kdo má vztah ke kauze, nebylo mluveno o tom, jak by měli vypovídat. Svědek se o trestním stíhání dozvěděl z médií, pracuje na pozici správce hlavní ekonomické soustavy. Dozvěděl se, že probíhá prohlídka jiných prostor, dostavil se do zaměstnání, kdy bylo procházeno s policisty, s odborníky na IT databáze, které se měly týkat revitalizace a modernizace tratí nějakého určitého úseku a druhá se týkala studie VRT, pak se dozvěděl přes mobilní telefony o trestním stíhání proti žalobkyni, SŽDC a Ing. Lapáčkovi. Znájí se ho ptali, co se děje. Svědek se dozvěděl, že se mělo jednat o obvinění z pletich související s veřejnou zakázkou, kdy docházelo k domlouvání se na veřejných zakázkách, to se dozvěděl již v den prohlídky přes média. Svědek si to vybavuje proto, že se to týkalo vysokorychlostních tratí, že to bylo něco jiného, co dosud v České republice nebylo, vysokorychlostní tratě vnímal jako významnou oblast pro žalobkyni do budoucna. Nepamatuje se, že by bylo vedeno trestní stíhání žalobkyně pro více trestných činů či ve vztahu k Ing. M [REDAKCE] a k Ing. Lapáčkovi. Trestní stíhání žalobkyně se pak řešilo ve firmě, rovněž u něj v rodině. Ze strany žalobkyně byla učiněna opatření, že došlo tedy k setkání, kdy to bylo vysvětleno, došlo k navýšování mezd, kdy firma chtěla reagovat na situaci, aby zabránila odchodu zaměstnanců. Dle svědka nikdo v jeho okolí neukončil z důvodu trestního stíhání žalobkyně svůj pracovní poměr, celkovou situaci však s kolegy probírali.

21. Z výsledku svědka Mgr. F [REDAKCE] D [REDAKCE] soud zjistil, že pracuje jako geotechnik ve [REDAKCE] [REDAKCE] ve vztahu k trestnímu stíhání žalobkyně si pamatuje, že to bylo v době, kdy Policie zasahovala ve firmě. Ví, že se něco objevilo na internetovém portále iDNES. Den, kdy zasahovala Policie ČR v sídle žalobkyně, nebyl ve firmě, kdy byl na služební cestě. Svědek věděl, že trestní stíhání se týkalo úseku Vysoký Chlumec – Trutnov a dále veřejné zakázky na VRT, myslí si, že něco bylo pozastaveno, myslí si, že tam pokračuje trestní stíhání ve vztahu k zakázce Vysoký Chlumec – Trutnov a veškeré informace má z médií. Svědek potvrdil, že ví, že je stíhán Ing. Lapáček, netušil, že je stíhán Ing. M [REDAKCE]. Kolem oblasti, ve které se pohybuje, pracuje velmi úzký okruh lidí, proto ze strany kolegů z jiných firem byly vznášeny dotazy na zásahy

policie, tyto dotazy trvaly necelý měsíc po zásahu policie. Svědek uvedl, že proběhla schůzka vedení, kde byli informováni o tom, co se událo, nepamatuje se, že by bylo řešeno, pro jaké trestné činy kdo je stíhán. Informace se pak svědek o trestných činech dozvěděl z médií. Svědek si nebyl vědom, že byl někdo jiný z kolegů kontaktován jiným zaměstnavatelem k nabídce práce, svědek měl nabídku z jiné firmy. Rovněž svědek uvedl, že když jiná firma prodávala svoji divizi v oboru geodetiky, snažili se sehnat telefonní čísla na tyto osoby, aby přešli do firmy žalobkyně, to se jim nepodařilo. Svědkovi nebylo známo, že by nějaká osoba nenastoupila do zaměstnání u žalobkyně z důvodu trestního stíhání žalobkyně. Doba provádění vysokorychlostních tratí je od rešerší do průzkumových prací se pak může pohybovat v délce 10-15 let, kdy teď je teprve na začátku, pořízují se rešerše na vysokorychlostní tratě.

22. Z výsledku svědka Ing. J. F. soud zjistil, že svědek byl firmou 11 let do roku 2010, nyní je předseda dozorčí rady. Svědek se zúčastnil prohlídky jiných prostor dne 22. 3. 2016, pro něho to byl šok, co se ve firmě dělo, byly zajištěny počítače. O stíhání žalobkyně se dozvěděl při svém příchodu do zaměstnání, mělo se jednat o trestné činy poškozování finančních zájmů Evropské unie, machinace v soutěži, to se mělo týkat žalobkyně a obchodního ředitele Ing. Petra Lapáčka. Trestní stíhání žalobkyně bylo pak vnímáno ze strany svědka jako ohromný problém, a to nejen ve vztahu dovnitř firmy, ale i ve vztahu k jednání s jinými společnostmi. Firma nevlastní hmotný majetek, jediným kapitálem jsou projektanti, kdy tato situace byla v době, kdy byl nedostatek projektantů na trhu práce, a v té době si zaměstnavatelé zaměstnance přetahovali. Trestní stíhání týkající se vysokorychlostních železničních tratí bylo zastaveno, trestní stíhání ohledně revitalizace pak probíhá. Z důvodu potřeby stabilizace firmy, kdy byl strach, aby zaměstnanci nebyli lanařeni ze strany jiných zaměstnavatelů, bylo provedeno plno setkání v různých odborech, odděleních, různých střediscích. Druhou záležitostí pak bylo stabilizovat situaci navenek. Svědek uvedl, že jemu nikdo neřikal, že by odešel z firmy z důvodu trestního stíhání žalobkyně. Ze strany žalobkyně došlo ke zvýšení platů, což bylo nejdůležitější a neúčinnější opatření kromě výzev k loajalitě zaměstnanců. Co se týče ukončení pracovního poměru, k tomu došlo od března 2016 do března 2017 asi u 10 zaměstnanců. Vysokorychlostní tratě mají pro žalobkyni ten význam, a rovněž i pro ostatní firmy z tohoto konkrétního oboru, kdy se jedná o velký projekt, kdy se budou projektovat nové tratě s novými parametry, představující ohromný objem práce, který nese značnou jistotu pro zaměstnance nejen v SUDOPU, ale i jiných firmách zúčastněných po dobu 10-15 let. Ve vztahu, zda bylo ve firmě k opatřením firmy jak dovnitř tak navenek rozlišováno trestní stíhání žalobkyně pro vysokorychlostní tratě nebo pro revitalizace tratí pak svědek uvedl, že on to takto nevnímal, myslí si, že se to bralo stejně, nedovede se k tomu vyjádřit. Co se týče zakázky vysokorychlostních tratí, ta se týká všech středisek, ve vztahu k revitalizacím tratí se jedná o čistě železniční projekt.

23. Z výsledku Ing. M. R. jako bylo zjištěno, že o trestním stíhání se dozvěděl v roce 2016 v souvislosti s prohlídkou policie. Ve vztahu k civilnímu řízení bylo oznámeno v roce 2018, že bude veden občanskoprávní spor. O celé situaci se dozvěděl ze zpráv, kdy má za to, že se jednalo o trestní stíhání ve věcech zakázek vysokorychlostních tratí, není si vědom, že by žalobkyně byla stíhána pro něco jiného. Ví, že byli stíháni rovněž Ing. Lapáček a Ing. M. avšak neví pro co. O trestním stíhání se přesně dozvěděl na dovolené, po jeho návratu nemohlo být pokračováno v práci, když byly zabaveny jejich osobní počítače. Dopady trestního stíhání pak zaregistroval po návratu z dovolené, když došlo k situaci, že si svědek musel veškerou dokumentaci a informace shánět jednak ze sítě, jednak vyžadovat od obchodních partnerů. Ve vztahu k trestnímu stíhání došlo k určitým personálním komplikacím ve firmě, kdy byl velký zájem k přebrání zaměstnanců žalobkyně ze strany jiných zaměstnavatelů. Svědek ví, že byly organizovány schůzky s vedením společnosti, se zaměstnanci společnosti, docházelo k navyšování mezd u zaměstnanců, svědek dostal prémie. Co se týče vysokorychlostních tratí, v té době se jednalo o první studie, kdy se podílelo

na technologických studiích, je to stěžejní, a to i z hlediska referencí, kdy taková věc v tomto rozsahu nebyla v České republice dělána. Vysokorychlostní tratě jsou pak ve fázi nyní studií, která je tedy prvotní ve vztahu k zadávání dalších staveb vysokorychlostních tratí.

24. Z výslechu svědka Ing. V. [redacted] soud zjistil, že před svým výslechem mluvil s Ing. K. [redacted] s tím, že mu nebylo řečeno, jak by měl svědek vypovídat, jen že půjde o vysokorychlostní tratě. Svědek přesně nedovedl definovat, za co byla žalobkyně nebo je trestně stíhána, zda to bylo pro více či jeden trestný čin. Myslí si, že tam byl stíhán i Ing. Lapáček a byli slyšeni další lidé, u zásahu policie v budově žalobkyně nebyl. Ve vztahu k vysokorychlostním tratím uvedl, že se jedná o fázi koncepční, kdy jsou zpracovávány územní technické studie, studie v terénu a ekonomické hodnocení. K porovnání významu vysokorychlostních tratí a revitalizací již existující železničních tratí pak záleží na významu důležitosti té tratě, revitalizace je mnohem významnější z hlediska fungování osobní železniční dopravy.
25. Z výslechu svědkyně V. [redacted] O. [redacted] soud zjistil, že tato sepsala své prohlášení ze dne 18. 7. 2017, protože se jí to velmi dotýkalo. Trestní stíhání se pak dle ní týkalo dvou akcí, a to vysokorychlostních tratí a ještě jiné akce, což si přesně nepamatuje. V současnosti neví, zda je vedeno nějaké trestní stíhání na žalobkyni. Ze zaměstnání z důvodu trestního stíhání neodešla.
26. Z výslechu Ing. Mgr. E. [redacted] K. [redacted] K. [redacted] soud zjistil, že v době prohlídky jiných prostor u žalobkyně pracovala ve funkci [redacted]. Celá prohlídka jiných prostor na ni působila velmi špatně, došlo k jednání mezi žalobkyní a zaměstnanci, ozývaly se vedoucí střediska, že zaměstnanci jsou kontaktováni jinými zaměstnavateli, proto došlo mezi vedením firmy a majiteli k dohodě, aby se zamezilo přetahování zaměstnanců, k mimořádnému navýšení mzdových prostředků asi o 10 %, a to ve vztahu k projektantům, nikoliv tedy k celé firmě. Ve vztahu k technickým zaměstnancům pak existuje asi 5 – 6 odborných firem, kdy přetahování mezi nimi je tedy snazší, novinové články a články na internetu pak eskalovaly celou atmosféru, kdy žalobkyně tyto chápala, že je trestně odpovědná či se špatně chovala k veřejným zakázkám. Žalobkyně pak vytváří povědomí o vysokorychlostních tratích, pořádá konference o vysokorychlostních tratích. Otázka vysokorychlostních tratí se datuje od 80. let, kdy byly vedeny odborné konzultace, je to příležitost dostat se ke stavbám, které se nestaví tak často. Probíhají konference, žalobkyně chce být u nich přítomna od začátku do konce, je to jedinečná stavba v rámci železniční infrastruktury. Pro žalobkyni nebyla důležitá revitalizace tratí Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, vysokorychlostní tratě jsou pak pro ni mnohem důležitější. Ve vztahu k vysokorychlostním tratím zakázka byla zprvu na 40 000 000 Kč, pak došlo ke snížení na 20 000 000 Kč a později na 18 000 000 Kč, ve vztahu k revitalizaci pak to žalobkyně nebyla schopna uvést. Ve vztahu k revitalizaci tratí Chlumec nad Cidlinou - Trutnov je věc nyní dána státnímu zástupci k projednání od července roku 2018, kdy ze strany policie byl dán návrh, aby byla podána žaloba. K dotazu ve vztahu o jaké porady se mělo jednat ve vztahu k svědkům Ch. [redacted] a T. [redacted] kteří uvedli, že před svou svědeckou výpovědí měli setkání s právníky, Ing. Mgr. E. [redacted] K. [redacted] K. [redacted] potvrdila toto jednání, kdy zaměstnanci měli dotaz, co pro ně znamená předvolání a jak se mají chovat, co je čeká. Nikdo jim pak neříkal, jak by měli vypovídat. Žalobkyně uváděla, že ve firmě se nerozlišovalo, o jaké trestné činy se jedná, zda je to ve vztahu k vysokorychlostním tratím či revitalizace tratí Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, zaměstnanci se enormně uklidnili, když jim bylo sděleno, že není vedeno trestní stíhání pletich s vysokorychlostními tratěmi. Ze strany žalobkyně jim bylo řečeno, že je dále vedeno trestní stíhání ve vztahu k tratí Chlumec nad Cidlinou – Trutnov. Stoprocentně pak žalobkyně nemůže říct, že pracovní neschopnost paní P. [redacted] jako zaměstnankyně žalobkyně byla způsobena z důvodu trestního stíhání, v době zahájení trestního stíhání měla žalobkyně 289 zaměstnanců, nyní má 299 zaměstnanců. [redacted] pak nezauklidlo po zahájení trestního stíhání, nyní Středisko funguje v počtu 5. Ve vztahu k jednáním s bankami se nerozlišovalo, pro jaké trestné činy bylo vedeno trestní stíhání. Žalobkyně uvedla, že ve vztahu k roku 2018 objem zakázek

vysokorychlostních tratí tvořil asi 20 %, kdy nyní probíhají soutěže, kdy se jedná o stovky milionů Kč. Za rok 2017 byly celkové tržby ve výši 700 000 000 Kč, v roce 2016 byly tržby asi 600 000 000 Kč. V roce 2016 zakázka ve věci VRT byla zrušená, tam se mělo jednat o částku asi 20 000 000 Kč. Hodnota vysokorychlostních tratí pak spočívá v jedinečnosti stavby. Vysokorychlostní tratě a studie se posunula asi o rok a půl z důvodu trestního stíhání, kdy žalobkyně by měla možnost, pokud zvítězí, se této studii zúčastnit.

27. Z vyjádření Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 4. 8. 2017 soud zjistil, že zmiňované usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 3. 2016, které bylo částečně zrušeno usnesením státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 9. 8. 2016, nebylo jediným usnesením, kterým bylo v této trestní věci proti žalobkyni zahájeno trestní stíhání. V téže věci bylo téhož dne 22. 3. 2016 policejním orgánem Policie ČR, č. j. [REDAKCE] vydáno usnesení, kterým bylo zahájeno trestní stíhání obviněných Ing. Petra Lapáčka, Ing. P. [REDAKCE] a L. [REDAKCE] a podle § 160 odst. 1 trestního řádu s odkazem na zákon o TOPO zahájeno trestní stíhání právnických osob společnosti SUDOP PRAHA, a.s. a [REDAKCE] s r.o., a to pro zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. b), c) trestního zákoníku, a pro zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů EU dle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 TZ. Trestní stíhání pro tuto trestnou činnost je nadále vedeno. Trestní stíhání bylo zrušeno pouze pro jeden z více skutků, dosud vedené trestní stíhání je vedeno pro skutek, jehož se měla žalobkyně dopustit rovněž v souvislosti se svou obchodní činností, a který je navíc výrazně závažnější než skutek, ohledně něhož bylo trestní stíhání žalobkyně zrušeno, kdy je zde trestný čin, pro který je vedeno trestní stíhání, sankcionován trestním zákoníkem přísněji. Rovněž je zřejmé, že pokud v rámci uvedených trestních věcí byly prováděny ze strany orgánů činných v trestním řízení úkony, například domovní prohlídky, prohlídky jiných prostor a pozemků, výslechy osob, tyto byly prováděny rovněž v přímé souvislosti se skutkem, ohledně něhož trestní stíhání žalobkyně stále trvá.
28. Soud provedl důkaz rovněž listinami – prohlášením K. [REDAKCE] R. [REDAKCE] ze dne 13. 1. 2017, prohlášením J. [REDAKCE] T. [REDAKCE] ze dne 24. 7. 2017, prohlášením M. [REDAKCE] G. [REDAKCE] ze dne 6. 8. 2017, prohlášením Ing. V. [REDAKCE] O. [REDAKCE] ze dne 18. 7. 2017 (kromě K. [REDAKCE] R. [REDAKCE] byli ostatní slyšeni před soudem rovněž jako svědci), když se má jednat o prohlášení zaměstnanců žalobkyně s tím, že si byli vědomi prohlídky jiných prostor žalobkyně dne 22. 3. 2016, kterou byli znepokojeni, dozvěděli se o trestním stíhání žalobkyně týkající se VRT, kdy se to dozvěděli z elektronických novin, prohlášením tyto osoby vyjádřily obavu z trestního stíhání žalobkyně a ze své budoucnosti. Soud k těmto důkazům nepřihlížel, když všechna prohlášení, ač dle data měla být psána v rozmezí více jak 6 měsíců, vykazují v určitých částech úplně shodnou jazykovou formulaci (např. ...začala jsem pocítovat obavu o mé zaměstnání, potažmo o budoucnost společnosti SUDOP PRAHA..., ... členové mé rodiny a mí známí se mě poté často ptali, co se u nás ve společnosti děje, že prý to znamená konec společnosti, že budou zavírání lidé ze společnosti do vězení a jestli se mě to také týká..., ...je velmi složité se za těchto okolností věnovat náležitě výkonu povolání..., ...nárůst mediálního zájmu... atd.), jsou podobně strukturována. Za těchto okolností se daná prohlášení soudu nejeví jako autentická a věrohodná, jejich důkazní hodnota je pro soud natolik snižena, že z nich při zjišťování skutkového stavu nevycházel.
29. Soud zamítl návrh na provedení důkazu doklady o dočasné pracovní neschopnosti Ing. H. [REDAKCE] P. [REDAKCE] obecného opisu pracovníků evidovaných v aktuálním roce 2015 a 2016 bez uvedení konkrétních jmen osob zaměstnanců, kdy u některých mělo dojít navyšování mezd z důvodu trestního řízení, pro nadbytečnost, když výsledkem Ing. K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] bylo prokázáno, že není jisté, že pracovní neschopnost této zaměstnankyně byla zapříčiněna trestním stíháním

a samotné zvýšení mezd u některých zaměstnanců v průběhu roku 2016 bylo prokázáno již svědeckými výpověďmi.

30. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
31. Podle ustanovení § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
32. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
33. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
34. Podle ustanovení § 31a odst. 1, 2 OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
35. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobkyně po žalované domáhala jednak omluvy a jednak zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 7 450 000 Kč, která ji měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobkyně. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojena nebyla plně, kdy po uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku žalobkyně a po podání žaloby bylo ze strany žalované konstatováno nezákonné rozhodnutí, omluva ani finanční zadostiučinění nebylo poskytnuto, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
36. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
37. V řízení nebylo sporu, že usnesením ze dne 22. 3. 2016, č. j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání několika osob, mezi kterými byl mimo i 1 zaměstnanec žalobkyně a žalobkyně sama jako obviněných ze spáchání zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku v souběhu se zvláště závažným zločinem poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, usnesením ze dne 22. 3. 2016, č. j. [REDAKCE] bylo proti několika osobám, mezi nimiž byla žalobkyně a jeho jedna zaměstnankyně a místopředseda představenstva žalobkyně a zároveň její obchodní ředitel, zahájeno trestní stíhání těchto osob jako obviněných ze spáchání zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1

písm. d), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Na základě usnesení Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 9. 8. 2016, č. j. [REDAKCE] bylo k stížnosti obviněných (tedy i žalobkyně) rozhodnuto tak, že usnesení ze dne 22. 3. 2016, č. j. [REDAKCE] usnesení o zahájení trestního stíhání VRT ve vztahu k žalobkyni zrušeno a policejnímu orgánu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Ke stížnosti Petra Lapáčka a H. [REDAKCE] M. [REDAKCE] jako zaměstnanců žalobkyně usnesení o zahájení trestního stíhání VRT nebylo zrušeno. Usnesení o zahájení trestního stíhání VRT podle § 160 odst. 1 tr. řádu je tak ve vztahu k žalobkyni nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001.) a to i v případě, že takové usnesení bylo rozhodnutím nepravomocným, které bylo zrušeno na základě řádného opravného prostředku dozorcujícím státním zástupcem, neboť usnesení o zahájení trestního stíhání je vykonatelné bez ohledu na právní moc, když zákon proti němu sice připouští stížnost, avšak nepřiznává jí odkladný účinek.

38. Zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 OdpŠk, které je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Ustanovení § 31a OdpŠk hovoří pouze o tom, že zadostiučinění musí být přiměřené, samotné určení formy a případně výše však ponechává na volném uvážení soudu. Soud je při úvaze o přiměřenosti odškodnění povinen vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a opírat se o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska, kterými jsou především závažnost nemajetkové újmy a ověřené okolnosti, za kterých k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo (srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 3. 2009, sp. zn. 30 Cdo 2290/2007). Shora uvedené lze aplikovat přiměřeně i ve vztahu k právnické osobě, jakou je žalobkyně. Soudy při stanovení formy (případně výše) zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního stíhání, z dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namíste pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011). Otázka výše zadostiučinění v penězích se tedy vždy odvíjí od okolností každého konkrétního případu, a proto ji nelze vyřešit souhrnně pro všechna trestní řízení, která byla posléze zrušena. Byť je tedy paušalizace výše přiměřeného zadostiučinění vyloučena, tak to neznamená, že nelze stanovit obecná kritéria, k nimž soudy přihlížejí. Navíc existují určité následky nezákonného trestního stíhání, které se v takových případech zpravidla vyskytují. Je pak znovu na soudu, aby zvážil, jak intenzivně (či v jakém rozsahu) byla tato kritéria v konkrétním případě naplněna a vedle toho vzal do úvahy okolnosti, za nichž k újmě došlo. Stejná kritéria pak lze rovněž vztáhnout i ve vztahu k posuzování újmy vzniklé u právnické osoby. Kritérium povahy trestní věci míní závažnost trestného činu kladeného osobě poškozené za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou osoba poškozená konkrétní trestní řízení proti ní vedené negativně vnímá. Ta souvisí i s hrozbou trestního postihu (druhem a výší trestu) a případného společenského odsouzení, jež se odráží v charakteru veřejného zájmu chráněného trestními předpisy v konkrétním případě. Žalobkyně byla v posuzovaném případě nezákonného trestního stíhání stíhána pro trestný čin související s veřejnou zakázkou, stejně jako tomu je v případě nadále probíhajícího trestního stíhání žalobkyně, hrozba trestu v případě nezákonného rozhodnutí a probíhajícího trestního stíhání byla stejná, kdy navíc v nadále probíhajícím trestním řízení je žalobkyně stíhána pro skutek závažnější, když vzhledem k právní kvalifikaci je sankcionován přísněji než skutek, pro které bylo trestní stíhání zrušeno. Ve vztahu k délce nezákonného trestního řízení je nutné uzavřít, že předmětné nezákonné trestní řízení

trvalo při posouzení s jinými řízeními velmi krátkou dobu od 22. 3. 2016 do 15. 8. 2016, kdy bylo doručeno žalobkyni rozhodnutí o zrušení trestního stíhání, tj. trvalo po dobu necelých 5 měsíců, po kterou byla žalobkyně v nejistotě, jak trestní řízení dopadne. Kritériu následků způsobených trestním řízením ve sféře poškozené osoby umožňuje zohlednění individuálních následků a dopadů trestního stíhání do sféry poškozené osoby, jež mohou být umocněny či zmírněny v důsledku objektivních skutečností daného případu. Které konkrétní složky týkající se právnícké osoby- žalobkyně mohou být zahájením a vedením trestního stíhání v konkrétním případě narušeny, nelze předem taxativně stanovit. Okolnosti posuzované v rámci tohoto kritéria musí být žalobkyní tvrzeny a prokazovány, není-li zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoli jiná právnícká či osoba, která by byla danou skutečností postížena, a šlo by tedy o notorietu, kterou dokazovat netřeba (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2555/2010). V předmětné věci bylo na žalobkyni, aby prokázala, jak byla zasažena žalobkyně nezákonným rozhodnutím. Žalobkyně tvrdila, že nezákonným trestním stíháním došlo k poškození dobrého jména, kdy o nezákonném trestním stíhání informovala ve velkém rozsahu média, došlo k ochromení činnosti žalobkyně prohlídkou prostor žalobkyně, k vydání velkého množství výpočetní techniky, kdy z toho důvodu zaměstnanci nemohli vykonávat svoji práci. Žalobkyně musela zvýšit platy, aby nedocházelo k odchodu zaměstnanců žalobkyně z důvodu trestního stíhání. V řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobkyně mělo na její činnost veliký vliv, avšak je nutné uvést, že kromě nezákonného trestního stíhání žalobkyně bylo ve stejné době zahájeno trestní stíhání žalobkyně týkající se revitalizace, rovněž bylo zahájeno trestní stíhání jejích dvou zaměstnanců (trestní stíhání, které také přímo souviselo se zakázkou koncepce vysokorychlostních tratí), z nichž jeden byl obchodní ředitel a zároveň místopředseda představenstva, přičemž tato trestní stíhání nebyla zrušena a dosud probíhají, prohlídka jiných prostor žalobkyně byla provedena na základě příkazu soudu, který byl dán i z důvodu trestního stíhání žalobkyně, které nebylo zrušeno. Soud se tedy zabýval tím, zda zásahy do sféry žalobkyně jako právnícké osoby byly způsobeny pouze nezákonným rozhodnutím či byly způsobeny rovněž i trestním stíháním, které nebylo zrušeno a stále probíhá. Z těchto důvodů žalobkyně byla vyzvána v souladu s ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. k doplnění návrhů důkazů k prokázání skutečnosti, že tvrzená nemajetková újma byla způsobena pouze a jediné nezákonným rozhodnutím, když pouze v tomto případě, pokud v řízení bude prokázáno, že újma byla způsobena jediné z důvodu nezákonného rozhodnutí, tuto lze posoudit jako újmu vzniklou v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že trestní stíhání žalobkyně a jejích dvou zaměstnanců, s nimiž byla spojena i prohlídka prostor žalobkyně, zasáhlo do činnosti žalobkyně, což bylo prokázáno výslechy všech svědků i samotné osoby jednající za žalobkyni. V řízení však nebylo prokázáno, že tento zásah do chodu žalobkyně byl způsoben pouze a jediné nezákonným rozhodnutím týkající se VRT ve vztahu k žalobkyni, kdy nadále bylo a je vedeno trestní stíhání VRT ve vztahu k zaměstnancům žalobkyně (Ing. Lapáček a M. [redacted] a trestní stíhání žalobkyně pro revitalizaci. V tomto směru soud vycházel soud nejvíce z výslechu svědka Ing. J. [redacted] F. [redacted] jehož výpověď soud hodnotil jako nejvěrohodnější a neobjektivnější, kdy svědek přesně popsal vliv celého trestního stíhání (nezákonného i nadále probíhajícího trestního stíhání) do činnosti žalobkyně, kdy bylo třeba uklidnit situaci dovnitř společnosti i navenek ve vztahu k obchodním partnerům, kdy sám svědek uvedl, že se v rámci žalobkyně nerozlišovalo, o jaké trestní stíhání se jednalo (což ve své podstatě potvrdila i výpověď Ing. K. [redacted] K. [redacted]). Žalobkyně pak zvýšila platy u zaměstnanců z důvodu skutečnosti, aby neodcházeli ze společnosti, kdy nedocházelo ke zvýšení platů u všech zaměstnanců, ale pouze u projektantské divize (potvrzeno výpovědí Ing. K. [redacted] K. [redacted], kdy bylo potvrzeno nejen výpovědí Ing. F. [redacted], ale rovněž i výpovědí svědka D. [redacted] jehož výpověď byla rovněž hodnocena jako věrohodná a objektivní, že konkurence v oblasti činnosti žalobkyně týkající se geodézie či stavby tunelů, projektantů je velmi vysoká, kdy je poměrně úzký okruh odborníků, o něž je ze strany zaměstnavatelů velký zájem, tudíž ke zvýšení platů došlo spíše z důvodu skutečnosti, aby odborníci neodešli ke konkurenci. Výpovědi svědků Ing. Ch. [redacted] T. [redacted], Ing. G. [redacted]

kteří uvedli, že stíhání se týkalo VRT (jejich slovy trestní stíhání „z pletich“) soud hodnotil optikou skutečnosti, že před svým výsledkem se zúčastnili jednání s advokátem žalobkyně, kdy jim bylo řečeno, že jejich výsledky budou u soudu vedeny ve vztahu k VRT, tudíž dle soudu jejich výpověď tak mohla být ovlivněna informacemi, které dostali před svým výsledkem ze strany žalobkyně. Přesto žádný z těchto svědků nepotvrdil, že by došlo k odchodu nějakého zaměstnance z důvodu trestního stíhání žalobkyně. Svědek G. [redacted] potvrdil, že trestní stíhání Ing. Lapáčka rovněž dopadlo na žalobkyni a potažmo se jí tedy i týká, když se jedná o jejího zaměstnance. Nikdo z vyslechnutých nepotvrdil, že by z důvodu jakéhokoliv trestního stíhání někdo ukončil pracovněprávní poměr u žalobkyně. Rovněž výpověď svědka V. [redacted] mohla být ovlivněna informací, že před svým výsledkem mluvil Ing. K. [redacted] K. [redacted] která mu řekla, že výsledek se bude týkat VRT. V řízení pak bylo prokázáno, že otázka VRT je ve fázi nyní studií a rešerší, o které se jedná už několik let, kdy se teprve připravují koncepce a studie, projekt není ve fázi, že by docházelo k přípravě již určitých přesně stanovených úseků vysokorychlostních tratí, které by byly ve stádiu stavby. Žalobkyně tvrdila, že nezákonně trestní stíhání týkající se VRT bylo pro ni mnohem významnější než trestní řízení týkající se revitalizace, které dosud probíhá, jakož i probíhající trestní stíhání VRT ve vztahu k bývalému obchodnímu řediteli a zaměstnankyni M. [redacted], když z důkazů však vyplynulo, že hodnota zakázky týkající se VRT byla ve výši cca 18 mil. Kč, zatímco u stíhání týkající se revitalizace cca téměř ve výši dvojnásobku (prokázáno i novinovými články), tedy po finanční stránce významnější byla naopak zakázka, pro niž je žalobkyně nadále trestně stíhána. Otázka vysokorychlostních tratí je v České republice pro společnost pohybující se v daném odboru bezsporně velmi zajímavá a důležitá z hlediska možných budoucích veřejných zakázek, avšak samotní svědci (Ing. R. [redacted] Mgr. D. [redacted] Ing. V. [redacted] potvrdili, že nynější projekt VRT je ve stádiu počátečním. Výsledkem Ing. K. [redacted] K. [redacted] bylo prokázáno, že celkové tržby i nadále žalobkyni rostou, oproti době, kdy bylo vedeno nezákonně trestní stíhání, zvýšila počet zaměstnanců, ve vztahu k roku 2016 byly tržby 600 miliónů Kč, z čehož zakázka VRT, pro kterou bylo vedeno nezákonně trestní stíhání, byla v částce 20 mil. Kč. Ve vztahu k odchodu zaměstnanců ze střediska tunelů 203 v řízení bylo prokázáno, že tito zaměstnanci odešli v době, kdy už nebylo více jak 4 měsíce vedeno nezákonně trestní stíhání žalobkyně, tedy neodešli v době, kdy žalobkyně byla trestně stíhána pro VRT. Z výpovědí rovněž nevyplývalo, že by se žalobkyně z důvodu trestního stíhání pro VRT (ani jakéhokoliv jiného) nemohla zúčastnit veřejných zakázek. V řízení bylo prokázáno, že o celé kauze žalobkyně (ve věci jak nezákonného trestního stíhání i dosud vedeného trestního stíhání), ostatních stíhaných osob bylo ze strany médií veřejně informováno, kdy ze strany orgánů činných v trestním řízení došlo k informaci pouze o právní kvalifikaci skutků bez uvedení osob stíhaných s tím, že v první fázi nebyly uváděny zakázky VRT pouze byla výslovně zmíněna zakázka revitalizace tratí Trutnov-Chlumeck nad Cidlinou, tudíž více byla medializována zakázka, pro kterou je zatím doposud trestní stíhání žalobkyně vedeno. Jak z předložených článků navíc vyplynulo, média spíše zaměřila svoji pozornost na skutečnost, že celá věc se týkala veřejných zakázek a SŽDC a žalobkyně byla zmiňována spíše okrajově. Pokud žalobkyně tvrdí, že zejména medializací trestního stíhání došlo k újmě žalobkyně, kdy v řízení nebylo ani tvrzeno, natož prokázáno, že by medializace byla způsobena orgány činnými v trestním řízení, a tudíž nelze tuto medializaci a případnou újmu žalobkyně přičítat k tíži státu (k tomu blíže srovnej rozsudek ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 30 Cdo 2235/2017, odškodnění případné újmy se musí domáhat prostřednictvím žaloby na ochranu osobnosti ve vztahu ke konkrétním médiím. Paradoxně z výpovědí některých svědků (Ing. Ch. [redacted] a O. [redacted] vyplynulo, že někteří zaměstnanci neví, že trestní stíhání žalobkyně, které rovněž bylo zahájeno 22. 3. 2016 pro jiný skutek, který také měl souviset s veřejnými zakázkami, dosud trvá, tedy mají za to, že žalobkyně již není trestně stíhána a žalobkyně je v jejich očích již plně očištěna. Na základě těchto závěrů, soud dospěl k závěru, že trestní řízení a prohlídka prostor žalobkyně určitě zasáhla do chodu žalobkyně, do její pověsti, měla vliv na její rozhodování, avšak nebylo prokázáno, že tento zásah do sféry žalobkyně byl způsoben jedine nezákonným trestním řízením, kdy naopak bylo prokázáno, že do sféry žalobkyně

bylo zasaženo celým trestním stíháním, kdy musela reagovat na celé trestní stíhání nejen její osoby, ale i svých zaměstnanců a prohlídka jiných prostor byla provedena i na základě trestního stíhání, které nebylo zrušeno. Za těchto okolností soud dospěl k závěru, že jediným možným přiměřeným zadostiučiněním za újmu-zásah do sfér žalobkyně, jejíž rozsah nebyl prokázán jediné a pouze v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním, je konstatace nezákonného rozhodnutí, jak již učinila žalovaná, i když až po uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty k projednání nároku a podání žaloby. Soud má tedy za to, že nezákonným trestním stíháním žalobkyně došlo k její újmě, avšak nebylo prokázáno, v jakém rozsahu došlo k poškození žalobkyně, když dopady trestního stíhání, které bylo zrušeno, se plně kryjí s dopady trestního stíhání, které nebylo zrušeno, stále probíhá a rovněž byly způsobeny trestním stíháním osoby stojící téměř v čele žalobkyně. V tomto směru soud zamítl i požadavek na omluvu žalované v tištěných či internetových médiích, když tuto omluvu by soud považoval za adekvátní jediné v případě, že by bylo celé trestní stíhání žalobkyně nezákonné, k čemuž alespoň prozatím nedošlo. Z těchto důvodů žalobkyni pak nepřiznal nárok na finanční odškodnění. Navíc nelze opominout, že forma konstatování porušení práva je jednou z forem morální satisfakce a je plnohodnotnou formou satisfakce ve smyslu z.č. 82/1998 Sb. (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 1. 2013 sp. zn. 30 Cdo 2174/2012, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2828/2011). Judikatura apeluje na to, aby forma a výše soudem přiznaného zadostiučinění odpovídala přiznaným zadostiučiněním v případech, které se v podstatných znacích (poměřovaných zejména s ohledem na uvedená kritéria) shodují. Jinak vyjádřeno, výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3867/2011). Pokud jde o srovnání s případy, které se v podstatných znacích shodují, podepsaný soud nenašel žádný takový případ, který by se shodoval s případem žalobkyně, když se dosud neseťkal, a v judikatuře dle soudu nebyl řešen případ, že by osoba, u které došlo k nezákonnému rozhodnutí v souvislosti s trestním stíháním, která je zároveň dosud stíhána, i když pro jiný skutek, kdy trestní stíhání běžela po určitou dobu souběžně, žádala odškodnění ze zrušeného trestního stíhání. Z těchto důvodů soud nemohl porovnat případ žalobkyně s obdobným případem. Srovnání případu žalobkyně s případem rozhodovaným Nejvyšším soudem ve věci sp. zn. 23 Cdo 1323/2012 uvedeným žalobkyní v závěrečném návrhu, nelze použít, když tento případ je absolutně odlišný od nyní projednávaného případu, kdy zmiňovaný případ se týkal žaloby ve vztahu ochrany pověsti právnické osoby proti zpravodajskému médiu.

39. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 3 o.s.ř., kdy i když měl účastník ve věci úspěch jen částečně, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Soud přiznal žalobkyni, když žalovaná plnila až po podání žaloby - konstatovala existenci nezákonného rozhodnutí a forma a rozsah zadostiučinění závisel na rozhodnutí soudu, náhradu účelně vynaložených nákladů právního zastoupení. Nákladům právního zastoupení v dané věci odpovídá částka 74 052 Kč představující náklady právního zastoupení za 18 úkonů právní služby, kdy za jeden úkon přísluší částka 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, porada s klientem dne 18. 1. 2017 za účelem přípravy repliky k vyjádření žalované, replika žalobkyně ze dne 25. 2. 2018, 28. 2. 2018 porada s klientem před jednáním, účast na jednání dne 28. 2. 2018, porada s klientem dne 16. 3. 2018 k výzvam soudu, vyjádření na výzvu soudu k požadavku na sdělení konkrétních listů z trestního spisu ze dne 23. 3. 2018, vyjádření na výzvu soudu dle § 118a odst.3 o.s.ř. ze dne 6.4.2018, porada s klientem dne 25.4.2018 před jednáním, účast na jednání dne 14.6.2018 od 10:15 hod do 12:40 hod, od 12:55 hod do 14:50 hod tudíž 3 úkony, porada s klientem dne 24.10.2018 před jednáním, účast na jednání dne 29. 10. 2018 od 8:30 do 11:45 - 2 úkony, porada s klientem 1. 2. 2019 před

jednáním, účast na jednání dne 4.2.2019) dle ust. § 7 bod 5 ve spojení s ust. 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen AT) za použití § 11 odst. 1 písm. a), c), d), g) AT, dále 18 režijních paušálních náhrad ve výši 300 Kč a úkon za každý shora uvedený úkon dle ust. 13 odst. 3 citované vyhlášky, a 21 % DPH z odměny advokáta a náhrady hotových výdajů dle § 14a vyhl. č. 177/1996 Sb.

40. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího v příslušném počtu vyhotovení.

Nesplní-li povinná, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se domáhat nařízení výkonu rozhodnutí (nařízení exekuce).

Praha 4. února 2019

Mgr. Karolína Šorbanová v. r.
soudkyně